

Az Országos Erdészeti Egyesület tiszteletbeli tagjai.

Lélekemelő ünnepségnek volt a tanuja patinás székházunk nagyterme január hó 25-én.

Régi adósságot törlesztettünk. És ezzel újból bizonyosságot tettünk arról, hogy az egyesület mindenkor készséggel méltányolja a hazai erdőgazdaság érdekében kifejtett munkát és az egyesület iránti ragaszkodást.

Tiszteletbeli tagokat választottunk. *Az egyesület fennállása óta első ízben.*

Nem azért, mintha eddig nem lettek volna kiváló egyéniségek a magyar erdőszetnek.

A bőséges és gazdag mult is mindig hálás volt a maga módján. Most azonban, amikor a nagy összeomlásból jóformán csak erkölcsi tőkénket tudtuk megmenteni, — úgy érezzük — még inkább fokozódik a jelentősége annak, hogy az egyesület az eddig soha nem alkalmazott megkülönböztetéssel óhajtotta köszönetét kifejezni.

A rendkívüli közgyűlés keretében báró Waldbott Kelemen elnök terjesztette elő gróf Andrássy Sándor, Kaán Károly, dr. Kiss Ferenc, Krippel Móric, gróf Keglevich Gyula és gróf Széchenyi Bertalan tiszteletbeli tagokká való megválasztására vonatkozó indítványát, amelynek a szövegét szó szerint közöljük.

„Tisztelt Közgyűlés! Alapszabályaink 8. §-a módot adt az egyesületünknek arra, hogy azokat a tagjait, akik az egyesületi életben vagy a magyar erdőgazdaság szolgálatában különös érdemeket szereztek, *tiszteletbeli tagokká* való választással tüntesse ki.

Egyesületünk fennállása óta eddig nem élt ezzel a jogával. Mindössze a magyar erdőszet történetének egyik legkiemelkedőbb alakját, *kálnoki Bedő Albert* államtitkárt választotta meg örökös tiszteletbeli alelnöknek, azokért az érdemekért, amelyeket *Bedő Albert* az egyesületben viselt tisztségével kapcsolatosan szerzett a magyar erdőgazdaság fejlesztése körül.

A mai idők komolysága kétszeresen kötelességünké teszi, hogy *az egyesületi életet elmélyítsük*, tagtársaink ragaszkodását fokozzuk és egymással való érintkezésüket közvetlenebbé, szívesebbé tegyük. *Ez* a célunk a vidéken tartott közgyűlésekkel, tanulmányutakkal és az 50 éves egyesületi tagság iránti tisztelet jeléül kiadott díszoklevelekkel is.

Önként kínálkozik tehát, hogy amikor az egyesület *különös hálijának* kíván kifejezést adni, igénybe vegye azt a lehetőséget, amelyre az alapszabályok módot adnak.

Ez a hála *egyformán* megilleti azokat, akik a *magyar erdőgazdaság előbbrevitelén és az egyesület fejlesztésén* egy emberéleten át fáradoztak, mert hiszen *ez a kettő* — meggyőződésünk szerint — *elválaszthatatlan egymástól*.

A magyar erdőszet Trianonnal kétségtelenül történelme legsúlyosabb megpróbáltatását élte át. Hogy ma mégis életerős, új hajtásokkal tör ismét az ég felé, elsősorban azoknak a férfiaknak köszönhető, akik nem csüggedő hittel, lankadatlan munkakedvvel és eredményekben gazdag alkotásokkal építették a jobb jövőt.

Igazgató-választmányunk legutóbbi ülésén felhatalmazást kértem arra, hogy egyesületi életünknek azokat a kiválóságait, akik a maguk hivatalos munkakörében, sőt azon túl, hosszú évek során át mindig igaz szívvel küzdöttek a magyar erdők érdekeiért és egyesületünknek felvirágoztatásáért, a *tiszteletbeli tagsággal* való felruházásra terjeszthessem elő az igen tisztelt Közgyűlésnek.

Igazgató-választmányunk ehhez a javaslatához egyhangú lelkesedéssel járult hozzá és így van szerencsém tisztelettel arra kérni a Közgyűlést, mértóztassék *gróf Andrássy Sándor, gróf Keglevich Gyula és gróf Széchenyi Bertalan* erdőbirtokos-tagtársainkat, valamint *Kaán Károly, dr. Kiss Ferenc és Krippel Móric* erdőmérnök-tagtársainkat tiszteletbeli tagokká választani. (*Hosszantartó taps.*)

Bár úgy érzem, hogy indítványomat nem kell különösen képen indokolnom, mégis legyen szabad rámutatnom azokra a körülményekre, amelyek tiszteletadásunkat kellőképpen megvilágítják.

Egyesületünk megalakulása óta büszke arra, hogy valóban *a magyar erdőgazdaság egyetemét képviseli*, mert egyformán helyet foglalnak benne az *erdőbirtokosok*, az *állami és magánerdőtiszt* kar.

A szoros együttműködés hét évtized alatt mindig csak hasznóhajtóan munkálta a magyar erdőgazdaság javát, de az erdőbirtokosság és az erdőtiszt kar megértésének előnyeit különösen a háború utáni időkben éreztük, amikor a romok helyén kellett új épületet emelnünk.

Ekkor vállalta *gróf Széchenyi Bertalan* Önagyméltósága az elnöki tisztelet és körültekintő, bölcs vezetése óriási nyereség volt a tagjaiban megfoglyatkozott, vagyont veszített egyesület számára.

Mint közjogi életünk egyik vezére és a magyar közgazdaság nagysúlyú tényezője, később is mindig változatlan melegséggel viselte szíven a magyar erdőgazdaság sorsát és ennek nemcsak a saját uradalmában, hanem a közéletben is számos tanujelét adta.

Gróf Keglevich Gyula Öméltóságában igazgatóválasztmányunk *nesztorát* tiszteljük, aki patriárka-kora ellenére is egyik legszorgalmasabb látogatója az üléseknek és amennyire egészségi állapota engedi, mindig tevékeny részt vesz az egyesület megmozdulásában.

Érdeklődése és tettekrevalósága nem egy fiatalabb tagtársunkét multa felül és egyéni szivélyessége igen sokban járult hozzá egyesületünk belső harmóniájának kiépítéséhez.

Gróf Andrássy Sándor Önagyméltósága közel négy évtized óta tagja igazgatóválasztmányunknak. Mint birtokos egyike azoknak, akik a saját gazdaságukban mintaszerű példával mutatják meg, miként lehet belterjes erdőművelés mellett magas vadász kultúrát is meghonosítani úgy, hogy az irígylésreméltó, hasznos kiegészítője legyen az erdő szépségének.

Hosszú éveken át volt a Zemplénvármegyei Gazdasági Egyesület elnöke; széleskörű gazdasági ismereteit, bölcs mérsékletét és kezdeményező szellemét igazgatóválasztmányunk is gyakran vette igénybe és javaslatai mindig az egyéni érdeken felülemelkedő, országos célokat szolgálták.

Kaán Károly ny. államtitkár úr Öméltóságának a neve már régóta *fogalom* mindnyájunk előtt.

A háborúutáni Magyarország erdőgazdaságát az ő erős keze emelte fel elesettségéből. Bár ragyogó eredményű munkája, a kinestári erdőgazdálkodás reformja, Trianonnal derékba töit, mint az erdő- és faügyek kormánybiztosa, *megmentette ennek a szegény országnak azt, ami megmenthető volt* és az alföldfásítási törvénnyel visszavezette közgazdaságunkat arra az útra, amelyet még a Legnagyobb Magyar jelölt ki nemzete számára.

Mint a Magyar Tudományos Akadémia tagja, sokoldalú buvárkodásával ma is fáradhatatlanul szolgálja hazáját és hogy alkotó ereje mit sem csökkent, azt nagyszabású közgazdasági munkáinak legújabbja, az „Alföldi kérdések” című, nemrégén megjelent hatalmas kötete igazolja.

Dr. Kiss Ferenc ny. miniszteri tanácsos úr Öméltóságát a tudományosan is megalapozott okszerű *alföldfásítás atyjának* kell tekintenünk, aki nagyszerű és maradandó eredményeivel messze megelőzte a külföldi szakembereket is.

Ha e'lévülhetetlen érdemeit a szegedi M. Kir. Ferenc József Tudományegyetem a *díszdoktori* címmel kívánta elismerni, úgy érzem, az Országos Erdészeti Egyesület sem tagadhatja meg tőle azt, amit alapszabályaink szerint tiszteletben legtöbbet nyújthat neki.

Krippel Móric ny. egyetemi tanár úr Öméltóságát 3 évtized tanári munkája állítja tiszteletbeli tagjaink sorába és az a hálás ragaszkodás, amellyel tanítványainak ezernyi serege emlékszik reája.

Az igazi tanító a tanítványaiban él tovább és a ma dolgozó magyar erdőmérnökök javarésze — akár a saját szűkebb szakmájában, akár azon kívül találta meg kenyerét, — szakszeretetlen, becsületes, elmélyedő munkában és a magyarsághoz való törhetetlen ragaszkodásban, elsősorban *Krippel Móric* tanítványának vallhatja magát.

Hálát adunk a Mindenhatónak, hogy *Krippel Móric* kedves kartársunk munkaerejét a nyugalombavonulása utánra is megtartotta nekünk és örülünk, hogy felemelt szavát tekintélyes testületek még ma is szívesen meghallgatják.

Újévre megjelent könyvét a helyes magyar erdészeti szakkifejezésekről az egész ország nagy érdeklődéssel fogadta és a legmelegebben méltányolta; hisszük, hogy még sok értékes dolgozattal ajándékoz meg bennünket.

Ha javaslatomat el méltóztatnak fogadni, azt határozatnak mondom ki és erről a helyről a legmelegebben üdvözlöm az Országos Erdészeti Egyesület tiszteletbeli tagjait, Isten áldását kérve további munkájukra. (*Lelkes taps és éljenzés.*)

Gondoskodni fogok arról is, hogy tiszteletbeli tagjainknak megfelelő díszes kivitelű értesítés formájában hozzuk tudomásukra megválasztásukat.“ (*Helyeslés.*)

*

Mélységes fájdalmunk, hogy alig néhány nappal az ünnepség után, amely tiszteletbeli tagokat adott egyesületünknek, már el is vesztettük közülük azt, akinek kimagasló egyénisége külön korszakot jelent a magyar erdőgazdaság történetében.

Frissen hantolt sírjánál megrendülve tekintünk vissza munkás élete nagyszerű eredményeire és szent meggyőződésünk, hogy az elvetett mag *fogékony talajra* hullott.

Büszkeséggel és a jobb magyar sorsba vetett törhetetlen hittel köszöntjük tiszteletbeli tagjainkat, akik szóval és tettel mindig ezt a jobb jövőt szolgálták.

Adja a Mindenható, hogy megérhessék a teljesülést is!

Mihályi.

*

Die Ehrenmitglieder des Landesforstvereins. Von Dr. Ing. Z. *Mihályi.*

In diesem Jahr geschah es zum erstenmal seit der Gründung des Vereins (1866.), dass der §. 8 der Satzungen zur Anwendung gelangte.

Auf Vorschlag des Präsidenten, Baron K. von *Waldbott* wurden anlässlich der am 25. I. abgehaltenen ausserordentlichen Generalversammlung die langjährigen Mitglieder des Vereins: Graf Sándor v. *Andrássy*, Staatssekretär d. R. Károly *Kaán*, Graf Gyula v. *Keglevich*, Dr. Ferenc v. *Kiss*, Prof. Móric v. *Krip-pel* und Graf Bertalan v. *Széchenyi* einstimmig zu Ehren-

mitgliedern gewählt in Anerkennung ihrer hohen Verdienste bei der Förderung der ungarischen Forstwirtschaft und des Vereinslebens.

Les membres d'honneur de la Société Nationale de Sylviculture, par le Dr-Ing. Z. Mihályi.

Le comte S. de *Andrássy*, le secrétaire d'État Charles *Kaán*, le comte J. de *Keglevich*, le conseiller ministériel Dr. F. de *Kiss*, le professeur M. de *Krippel* et le comte B. de *Széchenyi* ont été élus — en récompense de leurs services rendus à la sylviculture hongroise — membres d'honneur de la Société Nationale de Sylviculture par l'assemblée extraordinaire de celle-ci le 25 janvier 1940.

The Honorary Members of the Hungarian Forestry Association. By Dr. Ing. Z. Mihályi.

Count S. de *Andrássy*, State Secretary K. *Kaán*, Count Gy. de *Keglevich*, Ministerial Councillor Dr. F. de *Kiss*, Prof. M. de *Krippel*, and Count B. de *Széchenyi* were elected Honorary Members of the Hungarian Forestry Association by an extraordinary meeting of the Association held on 25th January 1940 in recognition of their valuable services to Hungarian forestry.

Meghívó

az Országos Erdészeti Egyesületnek Budapesten az egyesület székházában *f. évi március hó 12-én* (kedden) délelőtt 11 órai kezdettel tartandó

rendkívüli közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Az egyesület képviseletében az Országos Mezőgazdasági Kamarába kiküldendő két rendes és két póttag megválasztása.

2. Esetleges indítványok.

Budapest, 1940. évi február hó 14-én.

Biró Zoltán

ügyvezető.

Báró Waldbott Kelemen

elnök.